№ 34. Wtorek 11. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserecya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina miasta Jarosławia, przejęta uczuciem radości na wiadomość o narodzinach najdostojniejszego Arcyksięcia i Następcy tronu Rudolfa, postanowiła na pamiątkę tego uszczęśliwiającego zdarzenia założyć po wieczne czasy dwa stypendya po 60 złr. m. k. rocznie z funduszów miejskich dla synów jarosławskich mieszkańców chrześciańskich pod następującemi warunkami:

1) Na kapitał fundacyjny przeznaczyła obligacye pożyczki narodowej w nominalnej kwocie 2400 złr. m. k., a mianowicie: *a)* obligacyę długu państwa z 1. stycznia 1855 nr. 43661 na 630 złr.; *b)* obligacyę długu państwa z 3. czerwca 1856 nr. 31542 na 990 złr.; *c)* obligacyę długu państwa z 1. stycznia 1855 nr. 23017 na 780 złr. m. k., i wszystkie te obligacye zostały już winkulowane na mocy rozporządzenia wys. Namiestnictwa z 18. sierpnia 1860 l. 36480.

2) Stypendya te mają być nadawane tylko ubogim w Jarosławiu urodzonym synom jarosławskich mieszkańców chrześciańskich, którzy z dobrem postępem ukończyli szkoły normalne i poświęcają się dalszym naukom w niższej lub wyższej szkole realnej w monarchyi austryackiej.

3) Pobieranie stypendyum trwa aż do zupełnego ukończenia wyższych szkół realnych, ale tylko tak długo, dokąd stypendysta zdoła się wykazać w obec urzędu gminnego w Jarosławiu świadectwami dobrego postępu w naukach i moralności, i stypendya wypłacane będą z kasy miejskiej w półrocznych ratach z dołu na ręce dyrektora szkół za kwitem stypendysty, stwierdzonym podpisem dyrektora.

Ustaje pobieranie stypendyum, jeśli stypendysta w jakikolwiek sposób uzyska odpowiedne środki do dalszego pobierania nauki szkolnej. Zresztą obowiązują co do odjęcia stypendyum istniejące przepisy powszechne.

4) Prawo nadawania tych stypendów przysługa gminie miasta Jarosławia, a właściwie tej osobie lub korporacyi, którą na przyszłość ustanowi rząd do administrowania gminnego majątku miasta Jarosławia; wszelako akt nadania musi być zawsze przed wydaniem dekretu stypendyalnego przedkładany c. k. Namiestnictwu we Lwowie jako najwyższej władzy fundacyjnej do potwierdzenia.

Ściągnięte aż do pierwszego nadania procenta od kapitału zakładowego 2400 złr. m. k. jako też dochody interkalarne z czasów opróżnienia stypendyów dla braku odpowiednich kandydatów, będą zamienione w kapitał i użyte albo na utworzenie nowych stypendyów, albo też na polepszenie dawniejszych.

Zarazem oznajmia się, że ta fundacya weszła już w użycie zacząwszy od roku szkolnego 1860-1.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 31. stycznia 1862.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Minister stanu nadał posadę nauczyciela preparandów przy grecko-nieunickiem seminaryum nauczycielskiem w Czerniowcach dotychczasowemu suplentowi przy tym zakładzie naukowym, *Janowi Drogli.*

Telegramy.

Paryż, 8. lutego. Dzisiejszy *Monitor* zaprzecza temu, jakoby rząd francuski zaciągnął w Londynie pożyczkę na 4 miliony funtów szterlingów.

Madryt, 7. lutego. Martinez de la Rosa umarł.

Hanower, 7. lutego. Zgromadzenie stanów odroczone zostało do 18. marca.

Berlin, 8. lutego. Dzisiejsza *Preuss. Ztg.* pisze: Doniesienie w *Süddeu. Ztg.* ogranicza się na tem, że posłowie Austryi, Bawaryi, Wirtembergu, Hanoweru, W. Księstwa Heskiego i Nasawskiego założyli przeciw pruskiemu projektowi reformy związkowej protest za pomocą równobrzmiących not, do czego przyłączyła się także Saxonia. Te noty wyrażają życzenie, ażeby Prusy brały udział w obradach ku utworzeniu skutecznej władzy wykonawczej i spólnego prawodawstwa niemieckiego przy pomocy delegatów zgromadzeń stanowych. *Preuss. Ztg.* dodaje, że naturalnie nastąpi wkrótce odpowiedź na to.

Monachów, 8. lutego. *Neue Münchner Ztg.* przynosi wiadomość z Paryża, jakoby Cesarz Napoleon wysłał parostatek do Civitavecchii, który ma zabrać neapolitańską familię królewską.

Berna, 8. lutego. Posiedzenia rady federacyjnej zostały zamknięte po uchwaleniu znaczną większością ustawy względem kolei strategicznych przez Alpy. Prezydent rady narodowej przypomina, że powzięte uchwały mogą wykształceniem siły zbrojnej i zawarciem traktatów handlowych zapewnić Szwajcaryi należyte stanowisko na zewnątrz.

Belgrad, 8. lutego. Urzędowy dziennik donosi, że książę wysłał radcę wyższego sądu Magasinowica do księcia Kouzy, by mu złożył życzenia względem unii.

Petersburg, 8. lutego. Dzisiejsza *Północna poczta* donosi, że wyznaczono 5 milionów dla rozdania zaliczek tym właścicielom, którzy mają mniej niż 21. poddanych. *Journal de St. Petersbourg* donosi, że 6000 żołnierzy okrętowych otrzymało urlopy.

Trzebinia, 7. lutego. Powstańcy usunęli się częścią do swoich siedzib, a częścią na terytoryum austryackie, tak że dzisiaj jest otwarty także główny gościniec do Raguzy. Ale mimo to nie ma nikt odwagi puszczać się tym gościńcem, prócz Rajów i poddanych austryackich.

Przegląd polityczny.

Lwów, 10. lutego. Wydział sejmowy niższo-austryacki przeznaczył z fundacyi krajowych 12.000 reńskich na wspomożenie ofiar ostatniego wylewu wód. Wszystkie z resztą klasy mieszkańców w Wiedniu pospieszają z datkami w tym samym celu; w biórach większej części dzienników otwarte zostały subskrypcye dążące do niesienia ulgi poszkodowanym. Wylew Dunaju i innych rzek pomniejszych doszedł do wysokości nigdy dotąd nie praktykowanej, przewyższył nawet pod Wiedniem powódź z 1830 roku. Powódź ta zresztą tak dalece zajmuje wszystkie umysły, że prócz jej szczegółów, dzienniki wiedeńskie nic nam w sprawach krajowych nie przyniosły.

We Francyi sprawy wewnętrzne a mianowicie finansowe wszystkie zajmują umysły. W izbie deputowanych złożono już raport komisyi do projektu konwersyi renty wyznaczonej, projekt zaś sam według wszelkiego podobieństwa do prawdy wkrótce przyjęty zostanie znaczną większością głosów. Jeżeli zaś konwersya sama bez trudności przeprowadzoną będzie, za dopłatą kwoty przez rząd oznaczyć się mającej, to skarb francuski zyska wprawdzie jednorazowy wpływ pary set milionów franków, ale zrzecze się na zawsze prawa do redukcyi renty, którąby ciężary kraju stale ulżyć mogła. Cała więc operacya p. Foulda ma jedynie na celu pozyskanie chwilowej dla skarbu pomocy i chęć uniknienia pożyczki, którąby budżet dość już zagmatwany nowym jeszcze ciężarem przygniotła.

Algierya zdaje się coraz więcej zwracać na siebie uwagę rządu francuskiego. Wyprawa do przebycia pustyni Sahary przeznaczona, szczęśliwie się powiodła, dotarłszy do samych granic krainy Timbuktu. Jeżeli usiłowania rządu francuskiego skierowane będą ciągle w te strony w widokach handlowych, to porty Algieryi staną się z czasem składami produktów z samego jędra centralnej Afryki pochodzących, Algierya zaś większego jeszcze dla Francyi nabędzie znaczenia.

Mowę tronową przy otwarciu parlamentu angielskiego podajemy dziś w całym tekscie. Tchnie ona pokojem i zapowiada pokój. Chociaż zaś zatamowany przywóz bawełny niecierpliwi lud angielski i staje się powodem wielkiej nędzy w licznych okręgach fabrycznych, to jednak przeważna część dziennikarstwa angielskiego, wyrażając w tem opinię całego kraju, przemawia za zachowaniem zupełnej neutralności w wojnie północno-amerykańskiej, a nawet i za poszanowaniem blokady południowych portów, właśnie przywóz bawełny tamującej. Powszechne bowiem jest przekonanie, że wszelka interwencya mocarstw europejskich jeszczeby rzecz pogorszyła i oddaliła chwilę zagodzenia nieszczęsnej waśni amerykańskiej. W tym duchu przemawiał na meetingu w Manchester znany członek parlamentu, p. Bright, kreśląc smutny obraz nędzy robotników w Lancashire, w Leeds i w innych okręgach, które mowca osobiście zwiedził, i dodał, iż znoszą oni cierpliwie swą niedolę, wiedząc o tem że ani rząd, ani właściciele zakładów fabrycznych w niczem nie zawinili i niedoli tej nie stali się powodem.

We Włoszech ogromny deficyt skarbu, przeszło 300 milionów lirów wynoszący, ciągła wojna domowa w Neapolitańskiem i w Sycylii, nareszcie wielkie dezercye wojskowe, oto szczery obraz panowania Piemontanów nad nieszczęśliwym półwyspem. Niesmak też wszędzie, nieukontentowanie powszechne, spotęgowane do powszechnego oburzenia centralistycznemi dążnościami Ricasolego, tak przeciwnemi historycznym tradycyom krain włoskich, które niedawno jeszcze zupełnej używały autonomii.

W Rosyi podają dzienniki niektóre zwolnienia przepisów paszportowych, które w właściwej rubryce zamieszczamy.

Nowy arcybiskup Warszawski, ks. Feliński, odbył część podróży swej przez Szląsk pruski i w krótce do Łowicza dla odbycia instalacyi przybyć ma.

Sprawy krajowe.

Protokół piątego posiedzenia rady miasta Lwowa, odbytego na dniu 19. grudnia 1861 r.

(Ciąg dalszy.)

Następnie przeszedł pan sprawozdawca do rozdziału drugiego, mającego napis: „O obowiązkach radnych i ich zastępców", — i odczytał osnowę §. 12. — Pan Dr. Maciejowski, zabrawszy głos zrobił uwagę, że wzmiankowany rozdział traktuje już o obowiązkach radnych, a o prawach tychże i wzmianki nie ma. Gdy obowiązków bez praw im odpowiednich nie ma, więc wypada, nim o obowiązkach mowa będzie, poprzód o prawach nieco przytoczyć. Te prawa, podług zdania mowcy, są dwojakiej natury; dystynkcyjne po za izbą obrad, które do regulaminu nie należą, i w izbie podczas zgromadzenia im przysłużające, które w porządku czynności przytoczonemi być powinne. Jako takie uważa mowca: prawo zasiadania przy obradach, zabierania głosu, stawienia wniosków bądź pisemnych, bądź ustnie, głosowania itp., które wyszukać i streścić wypada. Radny p. Ziemiałkowski zabrawszy głos wyjaśnił, że w regulaminie są przepisy tylko do zachowania się podczas obrad, a cała ustawa jest prawem dla radnych — na co p. Dr. Maciejowski odpowiedział, że ustawa określa prawa nie tylko radnych, ale i każdego obywatela miasta, tu chodzi o prawa reprezentantów tych obywateli; ci ostatni mają prawa co do swojej osoby wspólne ustawą im przyznane, radni zaś prócz tego i prawa ważniejsze jako reprezentanci połączone z odpowiedzialnością w obec swych mandatów. Wniósł tedy mowca poprawkę, by przed obowiązkami umieścić paragraf o prawach radnych, którcn następnie streścić radził. Każdemu radnemu przysłuża prawo zasiadania w radzie, brania udział w dyskusyi, stawiania wniosków należycie popartych i głosowania. Na to sprawozdawca zabrawszy głos wyjaśnił, że pomienione prawa radnych są w dalszych paragrafach określone, gdzie jest mowa o zabieraniu głosu, o stawianiu wniosków, o głosowaniu itd., z czego wypływa, że poprawka p. Dr. Maciejowskiego jest zbyteczną. P. prezydujący poddał tedy poprawkę przez p. Dr. Maciejowskiego wniesioną pod głosowanie — zgromadzenie oświadcza się większością głosów przeciw poprawce, — poczem §. 12. brzmiący: „Każdy radny powinien mieć nieprzerwany udział w obradach i pracach zgromadzenia, w sposób jaki mu przez zgromadzenie przepisanym będzie. W razie zachodzącej przeszkody powinien to oznajmić zawczasu biόru, które oznajmienie takie poda do wiadomości radzie m. — Rada m. udziela dymisyę radnym, chcącym wystąpić z rady m. na ich prośbę umotywowaną, — przyjętym został po powtórnem odczytaniu.

Po odczytaniu §. 13. wszczęła się dyskusya przeciw drugiemu ustępowi tegoż paragrafu nakładającemu grzywnę na opieszałych radnych. PP. radni: Dr. Sękowski, Dr. Maciejowski, Dr. Gębarzewski i Slaski przemawiali w zasadzie za wypuszczeniem całego drugiego ustępu jako niepraktycznego bo niewykonalnego, a p. Dr. Maciejowski prócz tego wniósł, by przyjąć zamiast ustanowienia grzywny odczytanie nazwisk nieobecnych, jak to przy §. 10. umotywował. Pan prezydujący poddał pod głosowanie poprzód poprawkę o wypuszczenie całego drugiego ustępu tego paragrafu; — zgromadzenie idąc za zdaniem powyższych mowców uchwaliło jednomyślnie cały drugi ustęp projektowanego §. 13. wypuścić.

Potem poddał p. prezydujący wniosek p. Dr. Maciejowskiego: by nazwiska opieszałych radnych na posiedzeniach odczytywać, pod głosowanie. — Zgromadzenie przyjęło go jako do umieszczenia w §. 46. Poczem pierwszy ustęp §. 13. brzmiący: „Radnych, którzy bez przyczyny, przez radę za dostateczną uznanej, nie pełnią obowiązków, napomina rada m., przyjętym został po powtórnem odczytaniu."

§. 14. brzmiący: „W czasie wystąpienia z rady lub śmierci którego z radnych powołanym będzie na jego miejsce przez biόro ten z zastępców, który przy wyborach najwięcej głosów otrzymał. Powołanie zastępcy może także na wniosek sekcyi, przez radę m. uchwalonym w wypadku, gdyby który z radnych na czas dłuższy nie mógł być czynnym. W tym jednak razie zastępca powołanym będzie jedynie na czas trwania tej przeszkody — przyjęty po przeczytaniu bez dyskusyi.

W dalszym ciągu posiedzenia nastąpiły obrady nad rozdziałem III., którego napis: „O ogólnem zgromadzeniu rady m." — przyjęty.

Po odczytaniu §. 15. nadmienił p. sprawozdawca, że radny p. Jabłoński wniósł poprawkę, by posiedzenia zimą i latem o godzinie 6tej wieczorem się rozpoczynały. Wnioskodawca zabrawszy głos poparł swój wniosek wyjaśnieniem, że większość rady jako obywateli miasta, mający swe osobiste obowiązki, dopiero o godzinie 6tej wieczorem swobodnie od swych zatrudnień oddalić się i w zebraniach udział brać mogą. Pan prezydujący poddał poprzód tę poprawkę pod głosowanie. — Większość zgromadzenia oświadczyła się za rozpoczęciem obrad z uderzeniem godziny 6tej wieczorem.

Poczem §. 15. z napisem: „a. posiedzenia zwyczajne." — przyjęty został w następującym układzie: „Posiedzenia zwyczajne rady m. odbywać się będą co 14 dni, a mianowicie każdego drugiego czwartku. Początek posiedzeń będzie z uderzeniem godziny 6tej wieczorem. Gdyby na taki czwartek przypadało święto uroczyste którego-kolwiek wyznania religijnego, natenczas posiedzenie odbyć się ma w poprzedzający dzień powszedni, temu czwartkowi najbliższy.

§. 16. z napisem: „b. Posiedzenia nadzwyczajne" brzmiący: „W razie potrzeby, lub na pisemne podanie przynajmniej jednej trzeciej części radnych zwoła prezydujący rady w porozumieniu z biόrem posiedzenie nadzwyczajne — przyjęty po odczytaniu.

Przy §. 17. wniósł p. Dr. Ziemiałkowski poprawkę: by posiedzenie na dwa dni naprzód, wyjąwszy nagłych wypadków zwołane zostało. — Zgromadzenie przyjęło paragraf wraz poprawką w następującej osnowie: „Na każde posiedzenie zwoła prezydujący okólnikiem wszystkich radnych przynajmniej na dwa dni naprzód, wyjąwszy nagłych wypadków — przyczem każdemu radnemu porządek dzienny obrad ma być doręczony."

§. 18. brzmiący: „Przy każdem posiedzeniu rady m. powinny być przedłożone dla wiadomości radnych: *a)* protokoł podawczy rady m.; *b)* okólnik wzywający radnych na posiedzenie, wraz z potwierdzeniem o doręczeniu im tego wezwania; *c)* wykaz spraw zaległych; *d)* protokoła posiedzeń sekcyjnych; *e)* wykaz uchwał niewykonanych, nakoniec *f)* akta dotyczące przedmiotów, które przy posiedzeniu pod obradę pójść mają — przyjęło zgromadzenie, a poprawkę pana Armatys, by się obecni własnoręcznie podpisywali, odrzuciło. (D. n.)

Wiedeń. (Dary na dotkniętych powodzią w Wiedniu.) Ze względu na smutne położenie mieszkańców Niższej Austryi z przyczyny teraźniejszych wylewów, postanowił niższo-austryacki wydział krajowy przeznaczyć kwotę 12.000 zł., z której 10.000 zł. będzie rozdane natychmiast między najpotrzebniejszych mieszkańców na prowincyi, a 2000 zł. między mieszkańców stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia. — Pierwsza z tych kwot poruczono wys. c. k. niższo-austryackiemu Namiestnictwu, a drugą prezydyum rady gminnej.

Anglia.

Londyn, 6. lutego. (Otwarcie parlamentu. — Mowa od tronu.) Tegoroczną sesyę parlamentu otwarła komisya królewska następująca mową tronową:

Mylordowie i Mości Panowie: Jej król. Mość dała nam rozkaz zapewnić was, że przekonaną jest o głębokiem współczuciu waszem z przyczyny żałoby, w której bolesna, przedwczesna i nie odżałowana utrata ukochanego małżonka Jej król. Mość pogrążyła, pozbawiając ją szczęścia i podpory.

Do złagodzenia boleści, którą Jej król. Mość uczuła z tego strasznego ciosu, przyczyniły się serdeczne oznaki współczucia wszystkich klas poddanych, jako też ocenienie szlachetnego charakteru męża, którego strata Jej król. Mość, równie jak cały naród tak słusznie i powszechnie pogrążyła w żałobie.

Jej król. Mość poleciła nam zapewnić was Panowie, że z zaufaniem liczy na wasze rady i opiekę.

Stosunki Jej król. Mości z wszystkiemi mocarstwami europejskiemi są ciągle pomyślne i przyjaźne; Jej król. Mość tuszy, że nie ma przyczyny lękać się zaburzenia pokoju europejskiego.

Kwestya wielkiej wagi, której skutki mogłyby nawet stać się bardzo groźne, wszczęła się między Jej król. Mością a rządem Stanów zjednoczonych Ameryki północnej ztąd, że dowódzca wojennego okrętu Stanów zjednoczonych wziął w niewolę i uprowadził czterech podróżnych z angielskiego statku pocztowego. Ale kwestya ta została pomyślnie załatwiona. Rząd Stanów zjednoczonych wydał podróżnych i naganił postępek oficera. Przyjaźne stosunki między Jej król. Mością a prezydentem Stanów zjednoczonych nie zostały więc w niczem naruszone.

Jej król. Mość ocenia całem sercem lojalność i patryotycznego ducha okazane w tej sprawie przez swoich poddanych w Ameryce północnej. Bezprawia, których rozmaite stronnictwa, jako też zmieniające się rządy w Mexyku dopuściły się na zamieszkałych tam cudzoziemcach, a za które nie można było zadośćuczynienia uzyskać, zniewoliły Jej król. Mość, Cesarza Francuzów i Królowę hiszpańską zawrzeć konwencyę i działać wspólnie na wybrzeżach mexykańskich dla otrzymania zadośćuczynienia.

Ta konwencya, jako też dokumenta, które się do niej odnoszą, będą Panom przedłożone.

Polepszenie stosunków między rządem Jej król. Mości a rządem Cesarza chińskiego, jako też szczerość, z którą rząd chiński dopełniał ciągle dotąd zobowiązań traktatem tientsińskim objętych, dozwoliły Jej król. Mości odwołać wojska z stolicy chińskiej i ściągnąć je na wybrzeża i wody chińskie.

Jej król. Mość, której ciągłem usiłowaniem jest wpływać na utrzymanie pokoju, zawarła konwencyę z Sułtanem marokańskim, w skutek której Sułtan ujrzał się w możności dopełnić traktowanych zobowiązań swoich w obec Hiszpanii, i uniknąć nowych zajść z tem mocarstwem. Ta konwencya, jako też dokumenta, które sie do niej odnoszą, będą Panom przedłożone.

Mości Panowie izby niższej! Jej król. Mość dała nam rozkaz zawiadomić Was, że poleciła przedłożyć Wam budżet na rok przyszły. Został on ułożonym z należytym względem na roztropną oszczędność i wymagania służby państwa.

Mylordowie i Mości Panowie! Jej król. Mość dała nam rozkaz zawiadomić Was, że będą Wam przedłożone projekta do ustaw względem reformy prawa, a między niemi bil, który tytuły prawne uproszcza i ich przekazanie ułatwia.

Oprócz tego przyjdą także pod waszą rozwagę inne przedmioty wielkiej wagi dla Anglii i Irlandyi.

Jej król. Mość ubolewa, że stan kilku części królestwa i pewnych gałęzi przemysłu pogorszył się, lecz ma powody mniemać, że położenie kraju w ogólności jest dobre i pomyślne.

Jej król. Mość poleca interesa narodu z zaufaniem waszej mądrości i troskliwości, i modli się z głębi serca, aby błogosławieństwo Boga czuwało nad waszemi obradami, i aby przez nie zlało na Jej lud pomyślność i szczęście.

Francya.

Paryż, 6. lutego. (Posiedzenie ciała prawodawczego.) Na wczorajszem posiedzeniu ciała prawodawczego złożone zostało sprawozdanie p. Gounin względem konwersyi renty 4½ %. Rozprawy nad tym przedmiotem w piątek rozpocząć się mają; nie ulega zaś wątpliwości, że projekt rządowy znaczną większością głosów przyjęty i konwersya w nie długim przeciągu czasu przeprowadzoną zostanie, zwłaszcza, iż ciało prawodawcze skrócić podobno zamyśla do 20 dni termin do konwersyi, w projekcie rządowym do jednego miesiąca oznaczony.

(Debaty nad adresem.) Przy rozprawach nad adresem nie przyjdzie podobno w ciele prawodawczem do tak żwawej walki jak w przeszłym roku. Zdaje się, iż ciało prawodawcze poprzestanie na prostem ocenieniu zewnętrznej sytuacyi, i postępując za przykładem Cesarza, zajmie się głównie sprawami wewnętrznemi, a mianowicie sprawą finansową.

(Stosunki z Szwajcaryą.) Nie zdaje się, ażeby kwestya doliny Dappes tak rychło na drodze dyplomatycznej załatwioną została, jak się spodziewano według złożonego izbom obrazu sytuacyi cesarstwa. Do chwili obecnej rzeczy stoją po dawnemu tam, gdzie się negocyacye rozpoczęły. Ostatnia nota francuska trzyma się linii granicznej przez komisarzy francuskich proponowanej, tak jak nota rady związkowej szwajcarskiej przy rozgraniczeniu komisarzy szwajcarskich. Przybyła do Europy, jak mówią w kółkach dobrze rzeczy świadomych, tak zwana deputacya obywateli osiadłych (Notables) z Venezueli dla porozumienia się z gabinetami paryskim, londyńskim i madryckim o zaprowadzenie w tej rzeczypospolitej rządu monarchicznego z warunkami stałości i liberalnych instytucyi. — Pan Slidděl, jeden z posłów amerykańskich na parowcu Trent zabranych, przybył do Paryża i zajechał do hotelu Luwru bez żadnej ostentacyi.

(Stosunki z Włochami.) W ostatnich czasach rząd turyński usiłował podnieść w prasie francuskiej przychylne usposobienie dla jedności Włoch. Usiłowania te łączą się niejako z szczególnem stanowiskiem, jakie polityka francuska od chwili pojawienia się sprawy mexykańskiej, względem Austryi zajęła. Krom zbliżenia się wzajemnego, jakie obydwa rządy pozornie okazują, a którego może w rzeczy samej wcale nie ma, zasługuje na uwagę, iż przy kombinacyi mexykańskiej interes Piemontu pominięty został, bo Anglia pierwiastkowo księcia z domu sabaudzkiego na tron mexykański proponować miała. Kwestya zaś włoska znajduje się znów w tak szczególnej pozycyi, iż Ricasoli uważa chwilę obecną za właściwą do wystąpienia z ostatecznym naciskiem. Mówią nawet, iż nabył już dla siebie dom w Rzymie. Ministrowie sami tak mało znają politykę Cesarza w sprawie włoskiej. że wieści o oświadczeniach Walewskiego w senacie nie były przypadkowem zjawiskiem. Chociaż więc *Monitor* szczegółowy ten wypadek zaprzeczył, to jednak zaprzeczyć nie można mnóstwo wersyj, jakie o tej sprawie powszechnie krążą. Zdaje się, iż Ricasoli nie zajmuje teraz stanowiska wręcz przeciwnego polityce francuskiej, dlatego też jeden z półrzędowych dzienników zaprzeczyć mógł, ażeby wpływ francuski w Turynie był mu niegdyś nieprzyjaznym. Podróż posła francuskiego, p. Benedetti, do Korsyki jest także oznaką przerwy, jaka nastąpiła w dotychczasowem występywaniu jego w Turynie.

(Wyprawa do Sahary.) Według dziennika algierskiego *Morbacher* wyprawa do Sahary, w miesiącu grudniu pod przewodnictwem pułkownika Pein, wysłana wkrótce do Biskary powróci, posunąwszy się naprzód aż do El-Hadjira. Były zaś z taką przezornością kierowane, że przez cały ten czas nie zdarzył się ani jeden wypadek choroby. Wyprawa ta wielkie ma znaczenie pod względem moralnego wpływu, jaki wywrze na mieszkańców obu stron pustyni, a mianowicie na lud Tuaregów na tem krańcu puszczy osiadły. „Drogi do Timbuktu“, dodaje do tego doniesienia inny dziennik algierski, *Le Seyboure* stoją nam teraz otworem, i każdej chwili udać się tam możemy. Algierya nie tylko będzie kolonią francuską, ale stanie się zarazem, jeżeli zechcemy, portem transportowym centralnej Afryki.“

Włochy.

(Budżet.) Na posiedzeniu izby deputowanych z dn. 3. b. m. minister skarbu złożył budżet na rok 1862, według którego wpływy wynoszą 531,269.936, a wydatki 840,131.398 lirów, okazuje się przeto niedobór do 308,861.462 lirów dochodzący.

(Wypadki neapolitańskie.) Turyńska rządowa gazeta zamieściła kilka doniesień o walce z powstańcami w neapolitańskiem. Według nich dowódzca powstańców, Angelo Bianco, zabity został; 56 powstańców, którzy się dobrowolnie poddali wtrącono do więzienia wraz z wieloma innemi osobami. Pod Foggia Piemontanie pobić mieli bandę powstańców. Tak twierdzą doniesienia piemonckie, wiadomości zaś z innych stron nadeszłe utrzymują, iż powstanie wzmaga się w prowincyi Capitanata i znaczne siły ma do swej dyspozycyi.

(Dezercye.) Dzienniki piemonckie donoszą, że w Sawiliano 80 żołnierzy neapolitańskich na raz uciekło; 14 z nich złapano i oddano w Turynie pod sąd wojenny. Dezercye w wojsku piemonckiem tak często się wydarzają, iż rząd spowodowany był do zaprowadzenia osobnego sądu wojennego w 15tej dywizyi, stojącej nad granicami państwa rzymskiego. Dla przeszkodzenia dezercyom z uzurpowanych prowincyi państwa rzymskiego, rząd piemoncki nakazał, ażeby wszystkie statki z Ankony wypływające przez osobnych urzędników rewidowane były.

(Wypadki neapolitańskie.) *Donau Zeitung* zamieszcza następujące autentyczne doniesienia z teatru wojny w neapolitańskiem: W prowincyi Capitanata dowódca powstańców Zambro osadził miasto San Paolo na czele 500 jeźdźców. Podczas gdy 3000 Piemontanów z 24. i 49. pułku osadziło wąwozy gór pod Gargano, dla zamknięcia powstańców, ci stanowisko to pod dowództwem Angelo Villani, Capo di Pietro i innych, pozycye te już opuścili i udali się do Apulii. Odcięli drogę z San Severo do Foggii i osadzili miasto Apricena. W dwóch potyczkach pod Serracapriola i Lucera dość się powstańcom powiodło. Cipriani, o którego pobiciu, poddaniu się lub śmierci depesze piemonckie tylokrotnie głosiły, osadził znów Val Candino i okolice miasta Sarno.

Rosya.

Petersburg, 31. stycznia. (Roczne karty podróżne. Czytelnie publiczne. — Brak drzewa w Krymie.) Na mocy rozporządzenia Cesarza z dnia 10. sierpnia 1860 roku wydawane bywają obcym karty do wolnego pobytu i do podróży w głębi Rosyi służące, na przeciąg jednoroczny. Teraz władza policyjna wzywa ich, ażeby się postarali o przedłużenie kart takowych, za zwłokę bowiem pociągani będą do odpowiedzialności i kary. — Według doniesień gazety akademickiej, po zaprowadzeniu szkół niedzielnych, dała się uczuć potrzeba założnia czytelni ludowych, wraz z salami do publicznego użycia. Dotąd założono jednę takową czytelnię; wstęp do niej kosztuje 20 kopijek na miesiąc. — Z Krymu dochodzą skargi na brak drzewa; życzą sobie powszechnie, ażeby otwarto kopalnie węgli odkryte niedawno w Starym Krymie o 24 wiorst od Teodozyi. Kopalnie te podobno wkrótce otwarte być mają.

Ameryka.

Nowy Jork, 31go stycznia. (Wypadki wojenne. — Wiadomości bieżące.) Rozeszła się wieść dotąd nie potwierdzona, że dowódca warowni Monroe, jenerał Woole, zawezwał separatystowskiego jenerała Huger, ażeby kobiety i dzieci wydalono z Norfolku, ponieważ punkt ten zaczepiony być ma. Domyślano się, że atak prowadzony być ma przez jenerała Burnside, i mówiono o tem, że separatyści wykomenderowali legię Wisego do obrony Norfolku. — Separatyści mieli opuścić Roanoke Island w północnej Karolinie — Wojsko unii nie wyszło jeszcze z obozu pod miastem Columbus. — Izba deputowanych zawotowała prawo, zaprowadzające podatki stałe, które wraz z dochodem celnym wynosić mają rocznie 150 milionów dolarów. Innem prawem, przez izbę deputowanych przyjętem, zabronione zostało sprowadzanie Kulów (robotników chińskich) statkami amerykańskiemi.

Wiadomości handlowe.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów, od 16. do 31. stycznia b. r. na targach w Stryju, Żurawnie, Kałuszu, Dolinie, Rozdole i Żydaczowie.

	Miejsce targu											
	Stryj		Żurawno		Kałusz		Dolina		Rozdół		Żydaczów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	26	4	.	4	50	4	20	4	50	4	50
„ żyta . . .	3	40	3	10	3	50	3	20	2	40	3	50
„ jęczmienia .	2	16	2	20	2	50	3	.	2	40	2	50
„ owsa . . .	1	3	1	.	1	.	1	20	1	10	1	20
„ hreczki . .	3	15	.	.	2	.	.	.	2	40	2	50
„ kukurudzy .	.	.	.	.	3	.	.	.	3	20	3	50
„ kartofli . .	1	80	1	20	.	.	1	20	.	.	1	20
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	.	69	.	65	1	20	.	75	.	60	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	50	4	65	5	.	5	.	10	.	7	.
„ „ miękkiego	5	25	3	10	3	40	3	85	7	.	6	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	9	.	10	.	11	.	10	.	11
Mas okowity . . .	.	72	.	60	.	80	.	75	.	60	.	80

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Szczeniowski Stan., z Podola. — Arczyński Wiktor, z Kołodruba. — Hr. Rozwadowski Oskar, c. k. major, z Krakowa. — Malczewski Mieczysław, z Gniłowód. — Wiśniewski Henryk, z Dobrzan. — Ło-

dyński Hironim, z Milatyna. — Hr. Komorowski Piotr, z Bilinki. — Łodyński Stanisław, z Nahorzec.

Hotel europejski: Malczewski Wład., z Skwarzawy.

Hotel angielski: Grodzicki Ludwik z Strączyk. — Papara Władysław, z Mchawy. — Gołaszewski Wład., z Krościanki. — Gostyński Adam, z Olszanicy. — Hr. Łoś Just, z Bortkowa. — Hr. Załuski Jerem., z Wagnicza. — Krzyształowicz Ant., z Wieńkowiec.

Zajazd Kuhna: Hr. Romanowski Franciszek, z Uhnowa. — Firich Hugo, z Świednicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lutego.

PP. Wysocki Józef, do Brodów. — Hr. Przydziecki Karol, do Paryża. — Latzesko Jerzy, ks. mołd. oficer, do Jas. — Obertyński Wład., do Leszkowa. — Trzciński Józef, do Żyrawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 8. i 9. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god zrana	‴ 328.38	— 14.4	87.2	północny	sł.	jasno
2. god. po poł.	329.37	— 12.4	88.3	„	„	„
10. god. wiecz.	330.74	— 14 1	87.7	zachodni	„	„
7. god. zrana	‴ 331.00	— 16.3	92.1	połud.-zach.	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	330.73	— 11.5	89.7	południowy	„	jasno
10. god. wiecz.	330 96	— 15.2	86 4	„	„	„

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim wyjątki z oper: **„Niema z Portici“** i **„Lukrecya Borgia“** i produkcya atletyczno-gimnastyczna towarzystwa Arabów i Marokanów.

W piątek na scenie polskiej na dochód p. Kalicińskiego: **„Chłop“**, obraz dramatyczny w 3 aktach po raz pierwszy, i **„Marya Leszczyńska“**, komedya historyczna w 1 akcie z francuskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 10 lutego

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	39	6	45
Dukat cesarski	„	6	40	6	46
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	3	11	19
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	11	2	15
Talar pruski	„ „	2	2	2	6
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	40	80	15
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	40	84	15
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	25	198	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	50	71	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	75	86	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 10. lutego.

	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	79	50	80	—	—	43⅓
Dawne „ „ 100 „ „	83	47	84	—	—	45½

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 10. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 86 —. Metaliki po 5% za 100 zł. 72 15; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 859 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 205.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.45. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 135 25.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 30	65.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84.40	84 50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84 60	84.80
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	70 20	70 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 30	70 40
dtto. „ 4½%	61 25	61 50
dtto. „ 4%	54 75	55 —
dtto. „ 3%	40 50	41 —
dtto. „ 2½%	36 —	38.—
dtto. „ 1%	14 —	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	138 50	139 —
„ 1854	92 25	92.50
„ 1860	90.50	90 75
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	95 50	95.75
Renty Como po 42 lir. aus.	16 50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68 —	69 —
„ 4½%	58 50	59 —
„ 4%	52 50	53 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	46. —	47.—
„ 3%	—.—	46.
„ 2½%	44 —	44 50
„ 2¼%	—.—	39.—
„ 2%	34 50	35.—
„ 1¾%	—	30.40
dtto. z procent za granicą „ 5%	68 —	69 —
„ 4½%	58 40	59 —
„ 4%	52 50	53.—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	88.—	88 50
Wyż. Aust. i Salb.	86.50	87 50
Czech	90.—	90 50
Morawii	88 50	89.—
Szląska	87 50	88 50
Styryi	88 —	88 50
Tyrolu	96 —	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	70 0	71 50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Sławonii	72.—	73.—
Galicyi	69.25	69 50
Siedmiogr. i Bukow.	67 50	68.—
Loto. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	98 —	— —
Dług Tyrolu po 5%	68.—	69.—
„ 4%	52.50	53.—
Dług Salcburga „ 3½%	46.—	47.—
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	831.—	835.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	198.60	198.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	631 —	633 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2148.	2150.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	280.—	281.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	160 50	161 50
Połud.-półn.-niem. kolei ż. m. po 200 zł. m. k.	128 50	128.75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	276.—	276.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	195.25	195.75
Kol. Preszb.-Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23.—	25.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	73.—	75.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	160.—	165.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	153.—	155.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	442.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402 —
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	195.—	200.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 75	103.—
10 „ 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85.50	85 75
Gal. Tow. kred. po 4%	78.—	78.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 75	97.—
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	102.—	102 10
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	147.—	147 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97.25	97 75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138 25	138 75
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125 50	125 75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.—	127.
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	100 50
Salma „ 40 „ „	39.50	40.
Palfiego „ 40 „ „	39.—	39.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37 —
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21 75
Waldsteina 20 „ „	24 50	25.—
Keglevicha 10 „ „	16 50	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n	116 75	116 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.
Wrocław za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	— —	117.—
Genua za 100 lir. piem.	— —	—.—
Hamburg za 100 M. B.	103 —	103.
Lipsk za 100 tal.	.—	
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—
Londyn za 10 ft. szt	138 —	138 10
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	54.50	54 50
Paryż za 100 fr.	54 60	54 65
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.53	6.54
dtto. pełnej wagi	6.52	6.53
Korona	19.—	19.02
20frankówka	11.01	11 02
Rosyjski impery.	11.25	11.28
Talar związkowy	2.06	2 06½
Srebro	137.25	137 35
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c	

KRONIKA.

(Dekoracye orderowe dla niechrześcian w Prusiech.) W Prusach przed dziewięcią laty zaprowadzono nie ogłoszonym rozkazem gabinetowym dekoracye orderowe dla niechrześcian, w których słońce zamiast krzyża insygnium orderu stanowi. Przed koronacyą zniesiono te odznaki, nietylko więc rozdawane już nie będą, ale nadto nie chrześcianom niemi zaszczyconym dozwolono dekoracye swoje wymienić za używane w kraju.

(Pruskie koleje żelazne) przewiozły w 1860 r. 22,043.476 osób, które przebyły 115 milionów 647.359 mil, zatrudniały zaś 44.852 urzędników i robotników. Z podróżnych żaden nie utracił życia, a 5 zostało lekko ranionych: trzech nie z własnej winy a dwóch przez swoją nieostrożność. Tak więc na 4.3 milionów podróżnych przypada 1 ranny. Pomimo większej liczby podróżnych urzędnicy i robotnicy kolei podlegli mniejszej liczbie smutnych wypadków jak w trzech latach poprzednich. Przy właściwym ruchu 48 straciło życie a 99 było rannych razem 147; z tych 18 (3 wypadki śmierci) nie z własnej winy: przy pracach pobocznych straciło życie 3, a rannych było 12. Wszystkich wi[illegible] zabitych było 51, a rannych 111, razem 162.

(Gmach wystawy w Londynie.) Ułożono już ostatecznie, jak gmach wystawy w Londynie ma być pomalowany na zewnątrz. Filary będą czerwone i błękitne a ich kapitele lekko złocone. Pozłocenie to przyczyni wydatków na 2000 ft. szt. ale ma zrobić przyjemne wrażenie. Wiązanie dachu ma być mniej jaskrawo malowane, aby się wydawało lżejszem. Francuzi nie szczędzą kosztów, aby ich oddział jak najświetniej wyglądał. W środku jego zakładają fontannę, do której potrzeba na godzinę 40.000 galonów wody. Signor Costa dyrektor opery królewskiej w Covent Garden urządza muzykę na uroczystość otwarcia. Orkiestra będzie składać się z 1800 członków, z tych 400 będzie grało na instrumentach, a między nimi 160 na dętych, ponieważ tego wymaga nadesłany marsz Aubera. Oprócz tego będą grane marsze Rossiniego i Meyerbeera jakoteż kantata przez Sterndale Bennela, do której słowa ułożył Tennyson.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.